

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/115/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112216590
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8112216590.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci navrhovateľov: X. M. E., J.: X.X.XXXX, G. J. Z. XX, G. M. X. Z. K., J.M.: XX.X.XXXX, G. E. J. I. XXX, obaja zastúpený JUDr. Jánom Klimekom, advokátom, Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, proti odporcom: X. I. K., J.: XX.X.XXXX, G. Z. X, XXX XX K., X. Z. K., J.: XX.X.XXXX, G. Z. X, XXX XX K., M. X. F. S.Á., J.: XX.X.XXXX, G. S. X, XXX XX K., všetci traja zastúpený JUDr. Pavlom Halajom, advokátom, Námestie Slobody 2, 050 01 Revúca, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť odporcovi v 1. rade trovy konania vo výške 770,69 Eur, odporkyni v 2. rade trovy konania vo výške 770,69 Eur a odporkyni v 3. rade trovy konania vo výške 825,66 Eur na účet právneho zástupcu odporcov do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobným návrhom doručeným súdu 4.6.2012 sa navrhovatelia domáhali, aby súd vyhlásil rozsudok, ktorým by určil, že navrhovateľka v 1. rade a navrhovateľ v 2. rade „sú podielovými spoluvlastníkmi, každý po jednej polovici k nehnuteľnosti v kat. úz. X. zapísanej na LV č. XXX, a to k parcela registra „C“ KN, parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 308 m²“, a odporcovia sú povinní zaplatiť navrhovateľom spoločne a nerozdielne náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnili tým, že uvedená nehnuteľnosť - parcela, je súčasťou pôvodnej parcely mpč. XXX/XX, zapísanej v pozemkovej knihe vo vložke č. XXX. kat. úz. X., na ich právnom predchodcovi O. K.. Na základe rozhodnutia Pozemkového úradu zo dňa 5.10.1993, č.j. 2356/92-Buj./124 a rozhodnutia zo dňa 21.6.1994 č.j. 2356/92-Buj./150 boli navrhovateľom, ako aj ich vtedy ešte žijúcej matke S. K., pôvodne konfiškované nehnuteľnosti v tejto zápisnici vydané. S. K. medziasom zomrela a na základe dedičského rozhodnutia 13 D 60/2003 navrhovatelia jej podiely zdedili. Napriek uvedenému sú odporcovia vedený ako podielový spoluvlastníci uvedenej nehnuteľnosti, na ktorej majú postavenú rekreačnú chatu súpisné číslo XXX. Stavbu spolu s pozemkom nadobudli odporcovia zmluvou v roku 2003 od SAD, a.s. Prešov. Pokiaľ sa týka pozemku parcely CKN č. XXX, túto nemohli odporcovia právoplatne nadobudnúť z dôvodu, že prevodca SAD Prešov a.s. nemohol byť právoplatným vlastníkom tejto parcely ale iba stavby, nakoľko po konfiškácii majetku právneho predchodcu navrhovateľov O. K. tento prešiel na štát a bol v správe Štátnych lesov, š.p.. Až následne v roku 1990 od Východoslovenských lesov, š.p. Košice Československá štátna automobilová doprava, š.p. Košice nadobudol právo hospodárenia. Československá štátna automobilová doprava, š.p. Košice sa tak nestala vlastníkom nehnuteľnosti, ale iba subjektom, ktorý hospodáril na majetku štátu. V rámci reštitúcie štát vydal konfiškovaný majetok reštituentom, a takto sa vlastníckymi pozemku, na ktorom stojí chatu, stali navrhovatelia. Ďalej uviedli, že obdobný prípad už bol prejednávaný na Okresnom súde Banská Bystrica v konaní 12C 306/1995 právoplatným rozsudkom zo

dňa 19.12.2007, kde súd určil navrhovateľom vlastníctvo k parcele CKN č. XXX o výmere 375 m². V stanovisku doručenom súdu 7.8.2012 navrhovatelia doplnili, že odporcovia, ktorí nadobúdali vlastnícke právo k stavbe - rekreačnej chate, zrejme neboli informovaní predávajúcim SAD Prešov, a.s. o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa pozemku, na ktorom je stavba postavená. SAD, š.p. Prešov po tom, čo im boli vydané pozemky v tejto časti, kde je postavená chata, uzavrel s nimi nájomnú zmluvu dňa 16.7.1997. Právny predchodca odporcov preto nemohol byť skutočným vlastníkom parcely č. 887 (zrejme parc. č. 877, pozn. súdu). Preto aj námietka vydržania nie je dôvodná, pretože ich právny predchodca nebol ohľadom vlastníctva k spornej parcele dobromyseľný.

Odporcovia s návrhom nesúhlasili. Namietali nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľov, neexistenciu naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení (v stanovených podieloch), z opatrnosti aj nadobudnutie dotknutej nehnuteľnosti vydržaním (započítajúc do vydržacej doby i dobromyseľnú držbu ich právneho predchodcu - Slovenská autobusová doprava Prešov, a.s.), a nepravdivosť skutkových tvrdení navrhovateľov o tom, že vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti bolo navrhovateľom a právnenému predchodcovi navrhovateľov vydané rozhodnutím bývalého pozemkového úradu v Prešove, a že spoluvlastnícky podiel k nej následne zdedili. Poukázali na to, že dotknutá nehnuteľnosť - pozemok parc. č. C KN XXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 308 m² nebol v týchto reštitučných rozhodnutiach uvedený. V čase vydania oboch reštitučných rozhodnutí nebola dotknutá nehnuteľnosť v správe Východoslovenských lesov, š.p. Košice, ani Poľnohospodárskeho družstva Lemešany, ktorí boli v týchto rozhodnutiach označení ako povinné osoby. Podľa tvrdenia samotných navrhovateľov nadobudol správu dotknutej nehnuteľnosti štátny podnik Československá štátna automobilová doprava, a to ešte v roku 1990. Preto ani v prípade, že by dotknutá nehnuteľnosť bola v reštitučných rozhodnutiach uvedená, takéto rozhodnutia nemohli nikdy nadobudnúť právoplatnosť, nakoľko neboli doručené povinnej osobe, s ktorou sa vôbec nekonalo. Obe rozhodnutia neobsahujú špecifikáciu nehnuteľností podľa stavu platnom v katastri nehnuteľností v čase ich vydania, ale len uvedenie mpč parcel z bývalých pozemnoknižných vložiek. Pokiaľ navrhovatelia poukazujú na nájomnú zmluvu medzi nimi a SAD, a.s. Prešov, predmetom nájmu bol pozemok odlišný od dotknutej nehnuteľnosti - pozemok parc. č. D. H. XXX.

Písomným podaním doručeným súdu 1.10.2012 navrhovatelia korigovali svoje pôvodné tvrdenie ohľadom toho z ktorej pôvodnej pozemnoknižnej parcely bola vytvorená žalovaná parcela č. XXX tak, že sporná parcela tvorí súčasť pôvodnej mpč. XXX. K námietkam odporcov ďalej uviedli, že predmetná parcela nebola v reštitučných rozhodnutiach konkrétne uvedená, keďže táto parcela, ako aj rad ostatných parcel v tejto lokalite, kde sú postavené chaty, tvoria súčasť pôvodnej parcely „E“ KN a boli zakreslené iba pre evidenčné účely s tým, že táto parcela, ako aj ostatné, neboli vyhotovené na základe geometrických plánov, ktorými by sa vyriešilo právne odčlenenie týchto parcel z pôvodnej mpč. parcely.

V nadväznosti na túto úpravu skutkových tvrdení navrhovateľov odporcovia na pojednávaní 21.11.2011 poukázali na to, že navrhovatelia svoje vlastnícke právo opierajú o rozhodnutie pozemkového úradu z 21.6.1994, ktoré sa viaže na stav vedený v bývalej pozemkovej knihe, a uviedli, že parcela XXX, o ktorú sa v tomto spor jedná, bola už predtým z parcely číslo XXX, ktorá bola rozhodnutím vydávaná, odčlenená, a vlastnícke právo navrhovateľov preto nemohlo byť založené týmto rozhodnutím. Neskôr k tomu tiež doplnili, že z tohto rozhodnutia Pozemkového úradu v Prešove zo dňa 21.6.1994 vyplýva, že oprávneným osobám (navrhovateľom) sa vydávajú pozemky z pozemnoknižnej vložky č. 120, okrem iného i pozemok mpč. XXX, pričom z PKV č. XXX pre k.u. X. vyplýva, že tento pozemok bol odpísaný dňa 6.9.1960 pod č.d. XXXX do novej vložky č. 180, a predmetné rozhodnutie je preto podľa odporcov minimálne vo vzťahu k pozemku mpč. XXX nevykonateľným paaktom.

Súd vo veci rozhodol predchádzajúcim zákonným sudcom rozsudkom č.k. 13C/115/2012 - 157 zo dňa 27.3.2013 tak, že žalobu zamietol s poukazom na to, že titulom nadobudnutia vlastníckeho práva navrhovateľov podľa žaloby malo byť rozhodnutie Pozemkového úradu Prešov zo dňa 21.6.1994. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že parcela č. XXX, pôvodne ako súčasť väčšej parcely, bola právnenému predchodcovi navrhovateľov skonfiškovaná. Navrátenie vlastníckeho práva bolo možné na základe prijatého zákonodarstva po roku 1989 rozhodnutiami príslušných pozemkových úradov. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že už v roku 1992 bola z pôvodnej MPČ parcely XXX odčlenená parcela číslo XXX o výmere 308 m² a o túto výmeru bola výmera pôvodnej MPČ XXX znížená. Až následne, teda v roku 1994, bolo vydávané rozhodnutie, o ktoré navrhovatelia opierajú svoje vlastnícke právo. V tomto rozhodnutí je uvedená parcela MPČ XXX ako parcela, ku ktorej vlastnícke právo patrí navrhovateľom. Z

uvedeného je však zrejmé, že súčasťou tejto parcely v čase vydávania rozhodnutia už nebola žalovaná parcela číslo XXX. Preto mal súd za preukázané, že k vydaniu tejto parcely navrhovateľom nedošlo. Súd ďalej doplnil, že rozhodnutie Pozemkového úradu Prešov z 21.6.1994 trpí aj tou chybou, že ako s povinnou osobou sa konalo s Poľnohospodárskym družstvom Lemešany, ktoré však nebolo užívateľom uvedenej nehnuteľnosti, a teda nebolo povinnou osobou. Túto parcelu totiž užívala Československá štátna automobilová doprava, š.p. Rozhodnutie Pozemkového úradu z 21.6.1994 nemohlo spôsobiť zánik vlastníckeho práva zapísaných vlastníkov (ČSAD, š.p.). Správne rozhodnutie môže mať účinky len pre účastníkov konania s tým, že pri opačnom výklade by nastala situácia, že by vlastnícke právo bolo odňaté niekomu, kto nebol účastníkom konania a nemohol sa brániť. Súd tiež uviedol, že v tejto veci nemôže akceptovať právny názor vyslovený v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod s. zn. 12C 306/95, pretože nie je možné posúdiť, že v uvedenej veci boli totožné skutkové okolnosti ako v prejednávanej veci.

Na odvolanie navrhovateľov Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 11Co/57/2013 zo dňa 6.2.2014 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že tento nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že ak navrhovatelia poukazovali na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/306/95 z toho dôvodu, že išlo o totožné skutkové okolnosti a tiež právne posúdenie, potom bolo úlohou súdu prvého stupňa tento spis zadovážiť a s jeho obsahom sa oboznámiť. Je to dôležité preto, lebo z pripojeného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/95/2008, ktorým bolo uvedené rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica preskúmané a ktorý rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil, v dôvodoch konštatuje, že podľa názoru dovolacieho súdu je výrok právoplatného rozhodnutia pozemkového úradu, ktorým bolo žalobcom priznané vlastnícke právo k pozemku v k.ú. Ličartovce zapísanému v pozemkovej knihe vo vložke č. XXX ako parcely č. XXX pasienok vo výmere 4.517 m² dostatočne určitý a spôsobilý byť predmetom zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti v prospech žalobcov. Označením pozemku údajmi z evidencie v pozemkovej knihe bol totiž pozemok dostatočne identifikovaný takým spôsobom, že je možné jeho reálne vymedzenie ako časti zemského povrchu, ku ktorej bolo žalobcom priznané vlastnícke právo. Nemôžu preto vzniknúť pochybnosti o tom, že žalobcom bolo priznané vlastnícke právo k celému pozemku označenému ako pozemok knižná parcela č. XXX. Na tento dôsledok právoplatného rozhodnutia pozemkového úradu nemá vplyv okolnosť, že parcela č. XXX bola z vložky č. XXX pozemkovej knihy vedenej pre k.u. X. odpísaná do vložky č. XXX, a že časť pozemku bola v roku 1990 ako samostatný pozemok zapísaná do evidencie nehnuteľností pre k.ú. Ličartovce na LV č. XXX ako parcela č. XXX zastavaná plocha vo výmere 375 m². V súvislosti so spochybňovaním správnosti právoplatného rozhodnutia pozemkového úradu dovolací súd považoval za opodstatnenú námietku dovolateľov poukazujúcu na právny názor, podľa ktorého mimo rámec správneho súdnictva všeobecný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu. Nadobudnutie vlastníctva právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu patrí medzi tzv. originárne spôsoby nadobudnutia vlastníctva. Tak tomu je i v prípadoch nadobudnutia vlastníctva oprávnenými osobami podľa reštitučných zákonov, teda aj v prípade rozhodnutia pozemkového úradu o určení vlastníctva podľa ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb., ktoré má konštitutívny charakter. Takéto právoplatné rozhodnutie štátneho orgánu, ktoré konštituuje vlastníctvo, má nutne ako každý originárny spôsob nadobudnutia vlastníctva za následok absolútny zánik vlastníctva predchádzajúceho vlastníka a vylučuje ho, pokiaľ však takéto rozhodnutie štátneho orgánu nebolo zákonným spôsobom zrušené. S poukazom na ust. § 135 ods. 1,2 O.s.p. okresný súd bol viazaný vo veci právoplatným rozhodnutím Pozemkového úradu v Prešove zo dňa 21.6.2004 č.j. 2356/92-Buj./150, ktorým bolo priznané žalobcom vlastnícke právo aj k predmetnému pozemku s tým, že nebolo možné prihliadnúť na námietku odvolateľov, že rozhodnutie pozemkového úradu bolo vydané voči osobe, ktorá nebola povinnou osobou. Zákon umožňuje fyzickej alebo právnickej osobe, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako účastníkom malo konať, podať žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia a postupu. Pokiaľ zákon takejto dotknutej osobe priznáva právo podať žalobu na okresnom súde, výkladom opaku tohto ustanovenia vyplýva, že rozhodnutie, ktoré bolo vydané voči osobe, ktorá povinnou osobou nebola a nebolo vydané voči osobe, ktorá bola povinnou osobou, nie je nulitný správny akt.

Krajský súd v Prešove ďalej uviedol, že z obsahu rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici 15Co/95/2008 vyplýva, že posudzoval skutkovo i právne rovnakú vec, pričom účastníkmi tohto konania boli navrhovatelia, a teda z hľadiska právnej istoty i z hľadiska predvídateľnosti rozhodnutí bolo treba sa

nepochybne so spisom uvedenej spisovej značky oboznámiť, pretože jedným z atribútov právneho štátu je, aby rozhodnutia súdov boli predvídateľné a aby vo veciach, ktoré vychádzajú z rovnakého skutkového základu, boli súdmi posudzované rovnako aj po právnej stránke.

Po zmene zákonného sudcu v dôsledku zmeny v obsadení súdu sudcami súd, s prihliadnutím na obsah spisu v nadväznosti na už vykonané dokazovanie oboznámením listín rozhodnutia Pozemkového úradu Prešov z 21.6.1994 (č.l. 14, 15), kúpnej zmluvy (č.l. 38, 39), nájomnej zmluvy (č.l. 69), správy Správy katastra Prešov (č.l. 100 a 116) a ďalších listín uvedených v zápisniciach z pojednávania, doplnil dokazovanie oboznámením správy Okresného úradu Prešov, odbor katastrálny doručenej súdu 25.3.2015 (č.l. 236), listu vlastníctva č. 627 kat. úz. Ličartovce (č.l. 239), predchádzajúceho listu vlastníctva č. 394 kat. úz. Ličartovce týkajúceho sa parcely č. 325, a z pripojeného spisu Pozemkového úradu Prešov č. 2356/92 (ďalej len „spis PÚ“) oboznámením jeho rozhodnutia o priznaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam č. 2356/92-Buj./150 zo dňa 21.6.1994 (položka č. 54 spisu PÚ), rozhodnutia Okresného úradu Prešov, odboru pozemkového zo dňa 12.11.1996 o povolení obnovy konania (položka č. 102 spisu PÚ), rozhodnutia Okresného úradu Prešov, odboru pozemkového zo dňa 14.1.1997, podľa ktorého sa oprávneným osobám (teraz navrhovateľom v tomto konaní, pozn. súdu) nevydáva časť nehnuteľností zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX K.. Č.. (S.) XXX - časť parcely KNč. XXX o výmere 4744 m² v pôv. kultúre les, v skutočnosti vodný tok N. v kat. území X. podľa GP č. 49/95 zo dňa 17.1.1995 (položka č. 109 spisu PÚ), rozhodnutia Okresného úradu Prešov, odboru pozemkového zo dňa 17.3.1998, podľa ktorého oprávneným osobám sa nevydáva časť pôvodných nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX v k. ú. X. parc. č. (mpč) XXX o výmere 2242 m² (položka č. XXX spisu PÚ), rozhodnutia Okresného úradu Prešov, odboru pozemkového zo dňa 17.3.1997, podľa ktorého sa oprávneným osobám nevydávajú nehnuteľnosti parc. č. KN XXX/X M. XXX spolu o výmere 618,44 m² v kat. území X. podľa GP 254/97 zo dňa 6.3.1997 (položka č. 121 spisu PÚ), oboznámením rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/952008 (č.l. 179), a na základe zhodných (resp. nepochybných) tvrdení účastníkov (§ 120 ods. 2 O.s.p.) a vykonaných dôkazov zistil tento právne významný skutkový stav:

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že v pozemkovej knihe vo vložke č. XXX k pozemnoknižnej zápisnici kat. úz. X. bola v minulosti zapísaná, okrem iného, parcela mpč. XXX kultúra lúka hrubý les o výmere 8434 m². Jej vlastníkom bol O. K., pričom táto nehnuteľnosť mu bola neskôr skonfiškovaná. Nehnuteľnosť v kat. úz. X. zapísaná v súčasnosti na LV č. XXX, parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 308 m², ktorá je predmetom tohto konania (ďalej len „sporný pozemok“), bola v tom čase jej súčasťou.

Podľa správy Správy katastra Prešov (č.l. 116) parcela č. XXX kat. úz. X. bola vytvorená geometrickým plánom č. 243-311-62-90 v r. 1990 na základe právneho titulu - žiadosti o zápis vlastníctva zo dňa 14.2.1992 žiadateľa ČSAD š.p. Košice a zapísaná do LV XXX. Podľa obsahu tohto listu vlastníctva bol uvedený zápis na ňom vyznačený pod položkou výkazu zmien 8/92.

Rozhodnutím pozemkového úradu Prešov zo dňa 21.6.1994 bolo navrhovateľom ako oprávneným osobám podľa § 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 229/1991 Zb. priznané vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam v kat. území Ličartovce: vložka č. XXX, mpč. XXX, XXX-XXX, XXX, XXX, medzi nimi aj „mpč. XXX výmera 8434 m² kultúra lúka“, každému v podiele 1.

Podľa LV XXX kat. úz. X. sú v súčasnosti vedení ako podieloví spoluvlastníci sporného pozemku odporcovia s titulom nadobudnutia kúpna zmluva V 2685/2003. Podľa predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 12.5.2003 sporný pozemok nadobudli ako kupujúci kúpou od Slovenskej autobusovej dopravy Prešov, a.s. ako predávajúceho, vklad povolený dňa 5.6.2003 pod č. V XXXX/XX. V zmysle zápisov zmien na tomto liste vlastníctva bola právnym predchodcom predávajúceho predtým SR - Slovenská autobusová doprava š.p. Táto v minulosti podľa nájomnej zmluvy dňa 16.7.1997 (č.l. 69) ako nájomca uzavrela s navrhovateľmi a S. K. ako prenajímateľmi nájomnú zmluvu, podľa ktorej navrhovateľa prenechávali nájomcovi (Slovenská autobusová doprava š.p.) na dočasné užívanie nehnuteľnosť - pozemok kat. územie X.M., na parcele č. XXX, zast. plocha 51 m² manip. priestor 279 m² za účelom dočasne užívať predmetnú plochu na rekreačné účely v oblasti rieky N.. Podľa listov z roku 2002 oboznámených na pojednávaní 21.11.2011 navrhovateľa v nadväznosti na to nájomné žiadali aj od právneho predchodcu odporcov Slovenskej autobusovej dopravy Prešov, a.s.

Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva zo dňa 12.11.1996 a právoplatným 12.12.1996 bola povolená obnova konania ukončeného právoplatným rozhodnutím býv. Pozemkového úradu v Prešove č.j. 2356/92-Buj./150 zo dňa 21.6.1994, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25.7.1994. Následne Okresný úrad v Prešove vydal rozhodnutie zo dňa 14.1.1997 a rozhodnutie zo dňa 6.3.1997, podľa ktorých navrhovatelia ako oprávnené osoby spĺňajú podmienky § 6 ods. 2 z.č. 229/1991 Zb., a oprávneným osobám sa nevydáva časť nehnuteľnosti zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX parc. č. (mpč) XXX - časť parcely KNč. XXX o výmere 4744 m² v kat. území X. podľa GP č. 49/95 zo dňa 17.1.1995 a parc. č. KN XXX/X a XXX spolu o výmere 618,44 m² v kat. území X. podľa GP 254/97 zo dňa 6.3.1997, a následne aj rozhodnutie zo dňa 17.3.1998, podľa ktorého navrhovateľom ako oprávneným osobám sa nevydáva časť pôvodných nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX v k. ú. X., medzi ktorými bola uvedená aj parc. č. (mpč) XXX o výmere 2242 m² v pôvodnej kultúre lúka, hrubý les (bez ďalšej špecifikácie), v podiele každého z nich 1.

Zmenšenie výmery indikuje aj vyjadrenie Správy katastra Prešov zo dňa 23.10.2012 (č.l. 100) o tom, že parcela č. 325 má inú výmeru na základe spracovania ROEP X. a spresnenia výmery pri tomto konaní. Z parcely mpč. XXX bola odpočítaná výmera pri vytváraní parcel CKN pod stojacími chatami napr. aj CKN XXX (k čomu Správa katastra Prešov zároveň priložila GP o jej vytvorení) a časť parcely je zabratá vodným tokom parc. CKN XXX vlastníkom podľa LV XXX. Uvedené podporuje aj vyjadrenie navrhovateľky v 1. rade na pojednávaní 31.3.2015 vo vzťahu k zmenám vo výmere uvedenej parcely, podľa ktorého k uvedeným zmenám dochádzalo tým, že subjekty, ktoré mali právo hospodárenia na týchto pozemkoch, si neskôr poodpisovali rôzne časti parcel a tak vznikol uvedený rozdiel, a uvedené bolo dotknuté tiež napríklad posunom rieky, ktorá meandrovala, z toho dôvodu nebola vydaná parcela v pôvodnej výmere. Aj podľa ďalšieho oznámenia Okresného úradu Prešov (č.l. 236) duplicitný záznam pozemku UO E KN XXX s pozemkom parc. C KN XXX neexistujú. Vlastníctvo k parcele C KN XXX bolo zaevidované v LV XXX už v r. 1992 na základe žiadosti ČASD n.p. Košice a predloženej Hospodárskej zmluvy o prevode práva hospodárenia k predmetnej parcele. Vlastníctvo k parcele UO E KN XXX je v LV XXX evidované po spracovaní ROEP mimo hraníc pozemkov, ktoré sú už vpísané v LV registra C KN a teda aj mimo hraníc parcely C KN XXX. Polohové a geometrické určenie parcely C KN bolo zadefinované pri mapovaní a je podľa katastrálneho zákona záväzným údajom katastra nehnuteľností. Nakoľko je to záväzný údaj, spracovateľ registra hranice parcely C KN musel rešpektovať a do operátu sa teda zapísala E KN XXX mimo plochu, ktorá je vysporiadaná v registri C KN.

Z informatívnej grafickej identifikácie parcel Správy katastra Prešov (č.l. 107) i fotokópie mapy určeného operátu Okresného úradu Prešov (č.l. 245) vyplýva, že parcela C KN XXX je v nich evidovaná na okraji - hranici (nie vo vnútri) parcely mpč. XXX, a lomové body a hranice parcely XXX sú v nich evidované iba po obvodě parcely XXX spoločne s jej hranicami, a teda že parcela XXX podľa mapy určeného operátu parcelu XXX nezahŕňa.

Podľa § 132 ods. 1, 2 OZ vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 9 ods. 1, 4 zák. č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku nárok uplatní oprávnená osoba na okresnom úrade a zároveň vyzve povinnú osobu na vydanie nehnuteľnosti. Ak k dohode podľa odseku 1 nedôjde, rozhodne o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti okresný úrad.

Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že

- d) pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný;
- pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku,
- e) na pozemku bola zriadená záhradková alebo chatová osada, botanická záhrada a arborétum zamerané na záchranu a zachovanie genofondu alebo les určený na lesný výskum alebo pozemok slúži výlučne na vypestovanie nových šľachtiteľských odrôd a semenných sádov lesných drevín,

Podľa § 135 ods. 2 O.s.p. otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Podľa § 63 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 64 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní novým rozhodnutím vo veci sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.

Aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva je vlastník veci. V prejednávanej veci navrhovateľia svoje vlastnícke právo k spornému pozemku odvodzujú od originárneho nadobudnutia vlastníckeho práva rozhodnutím Pozemkového úradu Prešov zo dňa 21.6.1994 s poukazom na to, že na základe tohto rozhodnutia im boli vydané nehnuteľnosti uvedené v tejto zápisnici, teda priznané vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v kat. území X.: vložka č. XXX, medzi inými aj mpč. XXX výmera 8434 m² kultúra lúka, ktorej súčasťou je aj sporný pozemok. Vychádzali z toho, že na základe uvedeného rozhodnutia im bolo priznané vlastnícke právo k celému pôvodnému skonfiškovanému pozemku určenému parc. č. XXX v pozemnoknižnej vložke XXX o výmere 8434 m². Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že tento bol po konfiškácii neskôr ešte pred rozhodnutím Pozemkového úradu Prešov o priznaní vlastníckeho práva k nemu odpísaný do vložky 180 a poznačený aj ďalšími právnymi zmenami, a navyše sporný pozemok nebol podľa v tom čase platných údajov katastra (§ 58 ods. 2 vyhl. č. 594/1992 Zb.) v tomto rozhodnutí výslovne uvedený. Okrem týchto nedostatkov je zrejme, že sporný pozemok bol v tom čase v držbe inej než v rozhodnutí uvedenej povinnej osoby, s ktorou sa nekonalo, a preto by sa naňho toto rozhodnutie nemalo vzťahovať, resp. vo vzťahu k nemu nemohlo nadobudnú právoplatnosť.

V súvislosti uvedenými s nedostatkami rozhodnutia správneho orgánu možno súhlasiť s názorom, že súd v tomto konaní nie je oprávnený preskúmať rozhodnutia správnych orgánov a je nimi viazaný, a pokiaľ sú tieto vydané v medziach ich právomoci a sú dostatočne určité, upravujú a preukazujú práva a povinnosti z nich vyplývajúce a nemožno ich žiadnym spôsobom modifikovať. V danom prípade však tomu tak nie je. Z neskoršieho rozhodnutia Okresného úradu Prešov vyplýva, že rozhodnutie, z ktorého navrhovateľia odvodzujú svoje vlastnícke právo, bolo neskôr dotknuté obnovou konania, a následným rozhodnutím zo dňa 17.3.1998 sa časť pôvodných nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX v k. ú. X., medzi ktorými bola uvedená aj parc. č. (mpč) XXX o výmere 2242 m² v pôvodnej kultúre lúka, hrubý les (bez ďalšej špecifikácie) navrhovateľom nevydala. Z uvedeného je zrejme, okrem toho, že po povolení obnovy konania novým rozhodnutím vo veci sa pôvodné rozhodnutie správneho orgánu zrušilo (§ 64 ods. 3 správneho poriadku), a že v nadväznosti na obnovu a iba čiastkové dodatočné rozhodnutie nie je explicitne zrejme obsahové vyčerpanie celého predmetu správneho konania, že navrhovateľom sa minimálne časť pôvodnej parcely mpč. 325 o výmere 2242 m² nevydala. Táto časť pritom vo výroku tohto rozhodnutia správneho orgánu nie je nijako vymedzená (napr. odkazom na konkrétny geometrický plán tak ako tomu bolo v rozhodnutiach Okresného úradu Prešov o nevydaní nehnuteľností vo vzťahu k navrhovateľom zo dňa 14.1.1997 a 6.3.1997), a je tak možné, tak ako to napokon vyplýva aj z evidencie katastra nehnuteľností o dôvodoch zmenšenia pôvodnej výmery parcely mpč. XXX (odpočítaním parciel CKN pod stojacími chatami), že zahŕňa (či už z dôvodov omylu, nepresností a lebo zámeru) aj sporný pozemok, čo by napokon zrejme zodpovedalo aj riadnej aplikácii ust. § 11 ods. 1 písm. d) a e) zák. č. 229/1991 Zb. V každom prípade však konkrétne vymedzenie nevydanej a teda ani ostatnej časti parc. mpč. XXX z tohto rozhodnutia zrejme nie je, a z uvedeného teda vlastnícke právo navrhovateľov ku konkrétne vymedzenej časti tejto parcely, vrátane spornému pozemku, z rozhodnutia Pozemkového úradu Prešov zo dňa 21.6.1994 bez ďalšieho konkrétne nevyplýva.

Výrok rozhodnutia štátneho orgánu je z hľadiska ustálenej judikatúry súdov najdôležitejšou časťou rozhodnutia a preto musí byť jasný, presný a určitý tak, aby z jeho formulácie bolo bez pochyb zrejme rozhodnutie štátneho orgánu. V danom prípade však tomuto tak nie je. Z výroku rozhodnutia Pozemkového úradu Prešov záver o vlastníckom práve navrhovateľov k spornému pozemku nijako nevyplýva. Tento záver je pritom kompatibilný aj s názorom Najvyššieho súdu SR citovaným v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/95/2008 v obdobnej veci. V danom prípade totiž vlastnícke právo po obnove konania nebolo priznané k celému pozemku označenému ako pozemok knižná parcela č. XXX. Pôvodne vydaný pozemok zmenšený o nevydanú neidentifikovanú časť (ak

rozhodnutie o vydaní nehnuteľností po povolení obnovy konania a novom rozhodnutí o nevydaní časti vo zvyšku vôbec platí) nie je dostatočne identifikovaný takým spôsobom, aby bolo možné jeho reálne vymedzenie ako časti zemského povrchu, ku ktorej bolo navrhovateľom priznané vlastnícke právo. Tento pozemok z výroku rozhodnutia pozemkového úradu po obnove konania nemožno nijako individualizovať, a teda ani posúdiť či zahŕňa aj sporný pozemok. Inými slovami, po povolení obnovy konania a novom rozhodnutí je pôvodné rozhodnutie o vydaní nehnuteľností zrušené, a ak by sme aj pri krajne extenzívnom výklade pripustili, že pôvodné rozhodnutie v nedotknutej časti platí a v správnom konaní vo veci vydania nehnuteľností je tak rozhodnuté o celej veci (čo s poukazom na obnovu konania a následné nevyčerpanie explicitne celého predmetu konania pri posudzovaní určítosti rozhodnutí štátnych orgánov môže vyvolávať pochybnosti), toto rozhodnutie je po jeho zmene novým rozhodnutím o nevydaní neidentifikovanej časti nehnuteľností neurčité a neumožňuje posúdiť, či zahŕňa aj sporný pozemok. Identita a určitosť vlastníckeho práva navrhovateľov vo vzťahu k spornému pozemku tak z predloženého rozhodnutia štátneho orgánu nie je zrejmá. Nič by na tom nezmenilo ani navrhovateľmi požadované doplnenie dokazovania dopytom na správu katastra nehnuteľností o tom, ktorých konkrétnych plôch sa rozhodnutie pozemkového úradu o nevydaní časti nehnuteľností týka, nakoľko jej záznamy majú len evidenčný charakter, k uvedenému rozhodnutiu nebol predložený geometrický plán a správa katastra nie je oprávnená záväzne vykladať rozhodnutia pozemkového úradu, teda od ani nej nemožno očakávať bližšie objasnenie veci. Pritom správa katastra už v predchádzajúcej správe sa vyjadrila, že duplicitný záznam pozemku UO E KN XXX (tak ako ho vedú v evidencii nehnuteľností, pozn. súdu) so sporným pozemkom neevidujú. Z týchto dôvodov preto súd návrh, i s poukazom na domnienku platnosti aktuálne zapísaných údajov katastra nehnuteľností dokiaľ sa nepreukáže opak, pre nepreukázanie vlastníckeho práva navrhovateľov /Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. ... Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť (a preukázať, pozn. súdu) žalobca - porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2012, sp. zn. 6 MCdo17/2010/ musel zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., keď súd priznal odporcom ako účastníkom, ktorí mali vo veci plný úspech, náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva pozostávajúcich z trov ich právneho zastúpenia odporcovi v 1. rade na odmene za jeho zastupovanie vo výške 575,38 Eur za 1 úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom) po 16,60 Eur a 9 úkonov právnej služby vo výške 50% z tarifnej odmeny (§ 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) po 8,30 Eur z hodnoty veci podľa jeho spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 z hodnoty 406,56 Eur podľa prílohy č. 2 zák. č. 582/2004 Z.z. (308m² x 1,32 Eur/m²) za písomné podanie na súd zo dňa 28.9.2012, účasť na pojednávaní 3.10.2002, 21.11.2012, 21.1.2013 a 4.3.2013, vyjadrenie k odvolaniu 3.6.2013, a účasť na pojednávaní 6.2.2014, 24.2.2015 a 31.3.2015, vrátane režijného paušálu 4 x 7,63 Eur, 3 x 7,81 Eur, 1 x 8,03 Eur a 2 x 8,39 Eur týmto úkonom podľa jeho výšky v jednotlivých rokoch, a za stratu času počas cesty na pojednávanie z Revúcej do Prešova a späť v uplatnenej výške 1/3 zo sumy 2 x 127,20 Eur za 10 polhodín po 12,72 Eur za dve cesty v roku 2012, 2 x 130,10 Eur za 10 polhodín po 13,01 Eur za 2 cesty v roku 2013, 134,- Eur za 10 polhodín po 13,40 Eur za cestu v roku 2014 a 2 x 139,83 Eur za 10 polhodín po 13,983 Eur za dve cesty v roku 2015, spolu za úkony právnej služby 170,06 Eur a za stratu času 1/3 zo sumy 928,26 Eur, po prirátaní 20% DPH (keďže jej právny zástupca preukázal, že je platcom DPH), a na hotových výdavkoch právneho zástupcu odporcu v 1. rade vo výške 195,31 Eur ako 1/3 (§ 17 ods. 2 vyhl. č. 644/2004 Z.z.) zo sumy 585,93 Eur za cestovné použitím vlastného motorového vozidla na pojednávanie z Revúcej do Prešova a späť vozidlom Škoda Octavia ev.č. RA158AM dňa 3.10.2012 vo výške 93,87 Eur (2 x 151 km x 0,183 Eur základná náhrada podľa opatrenia MPSVRSR č. 632/2008 Z.z. + náhrada za spotrebované PHM ako súčin priem. spotreby podľa technického preukazu 8,1l/100km a priem. ceny paliva podľa Štatistického úradu SR), dňa 21.11.2012 vo výške 92,57 Eur a dňa 21.1.2013 vo výške 91,99 Eur, vozidlom Škoda Superb RA375AU (priem. spotreba nafty podľa tech. preukazu 6,2l/100km) dňa 4.3.2013 vo výške 81,90 Eur a dňa 6.2.2014 vo výške 80,66 Eur, a vozidlom Škoda Octavia RA470AL (priem. spotreba nafty podľa tech. preukazu 5,1l/100km) dňa 24.2.2015 vo výške 72,47 Eur a dňa 31.2.2015 vo výške 72,47 Eur. Súd odporcovi v 1. rade nepriznal náhradu za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie žalovaných 1,2,3 zo dňa 3.1.2013, ktoré nebolo odôvodnené žiadnou zvláštnou procesnou situáciou, tento prednes mohol byť urobený na pojednávaní, a preto ho súd nepovažoval za úkon potrebný na účelné bránenie práva. Súd mu nepriznal ani 20% DPH uplatnenú jeho právny zástupcom k vyúčtovaným hotovým výdavkom na cestovnom (k náhrade za stratu času áno), nakoľko jeho cena už bola uplatnená cenou pohonných hmôt spolu s DPH, a preprava osôb nie

je službou právneho zástupcu a podobne ako súdne poplatky patrí iba medzi jeho hotové výdavky (§ 15 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Odporcovi v 1. rade teda súd priznal náhradu trov konania v celkovej výške 770,69 Eur (575,38 Eur + 195,31 Eur). Z rovnakých dôvodov za rovnaké úkony spoločného právneho zástupcu v rovnakej výške súd priznal náhradu trov konania aj odporkyni v 2. rade v celkovej výške 770,69 Eur, ako aj odporkyni v 3. rade pri náhrade trov jej právneho zastúpenia za hotové výdavky jej právneho zástupcu na cestovnom vo výške 195,31 Eur, a pri odmene za jej zastupovanie vo výške 630,35 Eur len s tým rozdielom, že súd jej priznal náhradu trov konania navyše ešte za jeden úkon právnej služby za písomné podanie - vyjadrenie zo dňa 10.7.2012, a pri určení tarifnej odmeny za 2 úkony právnej služby po 19,92 Eur a 9 úkonov právnej služby vo výške 50% z tarifnej odmeny po 9,96 Eur vychádzal pri nej z hodnoty veci podľa jej spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2 (z hodnoty 406,56 Eur), teda spolu pri odmene za zastupovanie za úkony právnej služby (s režijným paušálom) vo výške 215,87 Eur a za stratu času 1/3 zo sumy 928,26 Eur, po prirátaní 20% DPH. Odporkyni v 3. rade teda súd priznal náhradu trov konania v celkovej výške 825,66 Eur.

Keďže účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania zastupoval advokát, podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.